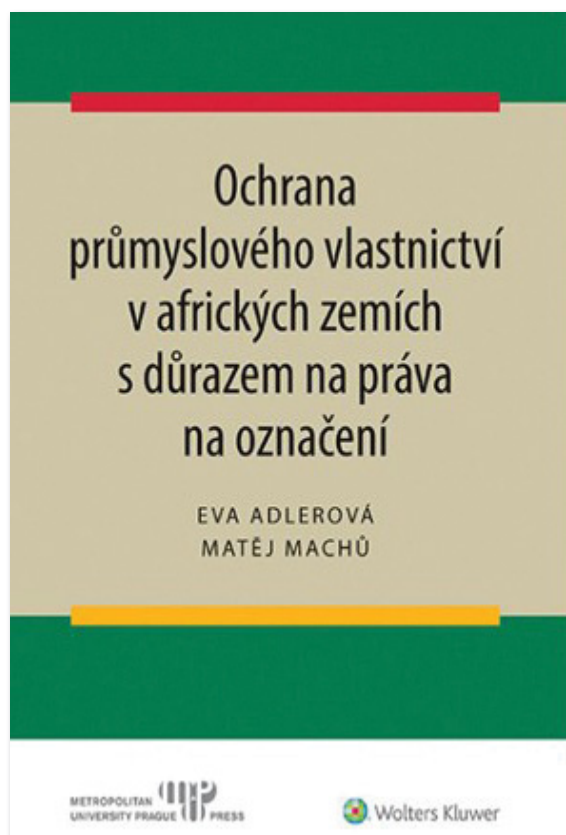

Ochrana průmyslového vlastnictví v afrických zemích s důrazem na práva na označení

Praha: Wolters Kluwer, 2020, 104 s.
ISBN: 9788075986139

Eva Adlerová, Matěj Machů

Kniha spoluautorů Evy Adlerové a Matěje Machů je unikátním doplňkem do kategorie monografií zabývajících se ochranou duševního vlastnictví. Cílem knihy je seznámit odbornou veřejnost s historickým vývojem, nejvýznamnějšími pokroky v ochraně práva duševního vlastnictví u vybraných afrických zemích, a informovat o regionálních organizacích zabývajících se touto problematikou. Kvůli absenci domácí literatury autoři vycházeli při zpracování onoho tématu hlavně ze zahraničních zdrojů, a to primárních i sekundárních.

Monografie se dělí na dvě části – první se zabývá národními systémy průmyslově-právní ochrany ve vybraných afrických zemích, druhá regionálními systémy, které jsou reprezentovány prostřednictvím dvou hlavních organizací.

Spoluautoři v úvodní kapitole zasazují právo duševního vlastnictví do kontextu a v podkapitolách se věnují jak

ochraně výsledků technické tvůrčí činnosti, zejm. právu patentovému, a právu na označení. Okrajově se podkapitoly zabývají i prvky práva mezinárodního. Podstatná část úvodní kapitoly obsahuje odpovědi na otázky týkajících se patentů, užitných vzorů, průmyslových vzorů, ochranných známek a zeměpisných označení, na příkladu Egypta, Tuniska, Maroka, Nigérie a Jižní Afriky, jejichž právo v sobě snoubí prvky tzv. civil law, common law či obojího, a proto se ve svém přístupu k některým aspektům práva průmyslového vlastnictví zcela rozchází, což je v jednotlivých podkapitolách vysvětleno.

Druhá kapitola se zabývá úvodem do regionálních systémů ochrany průmyslového vlastnictví, konkrétně Panafrickou organizací duševního vlastnictví (PAIPO), která má působnost v rámci celé Afriky, Africkou regionální organizací duševního vlastnictví (ARIPO) a též o Africké organizaci duševního vlastnictví (OAPI). Spoluautoři se nevyhýbají komparaci těchto systémů se známými systémy na evropském kontinentě, hledají inspiraci u specifických institutů (např. udělení tzv. dodatkového osvědčení k již existujícímu patentu) a zabývají se příkladmo i důsledky nižších nároků na zápis u průmyslových vzorů.

Kniha se v závěru zabývá i obecně možnostmi rozšíření ochrany práva duševního vlastnictví v zemích, kde je tato ochrana nedostatečná. Protože spoluautoři nastínili několik zajímavých myšlenek, jak toho dosáhnout, stálo by za to tuto myšlenku rozvést a na konkrétních příkladech vysvětlit, jak by dané řešení bylo v situaci vhodné.

Přes tuto poznámku potvrzují hlavní přínos této knihy a tj. zpracování nelehkého tématu na případu afrických zemí, což je pro české a slovenské prostředí velice netradiční a svědčí o tom i nedostatek podobné literatury v této oblasti.

Oba spoluautoři tak jednoznačně přenesli své dlouhodobé zkušenosti z akademického působení i praxe a zpracovali toto téma na vysoké odborné úrovni. Podtrhují důkladné zpracování poznámkového aparátu zejména v úvodní kapitole, u kapitol navíc nechybí ani obrazové přílohy, které vhodně výklad doplňují a dovysvětlují.

Spoluautoři dokázali uchopit zvolené téma čtivě a jsem přesvědčená, že tato monografie bude přínosná nejen pro patentové zástupce a právníky, zabývající se ochranou práva duševního vlastnictví, ale i širokou odbornou veřejností.

*Daniela Králíková,
právník a projektová manažerka ve společnosti
Charles University Innovations Prague s.r.o.,
dceřiné společnosti Univerzity Karlovy*